

Exekuce / existence rozhodčí doložky

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 20 Cdo 3284/2008 ze dne 31. 8. 2010

Není-li uzavřena rozhodčí smlouva, není vydaný rozhodčí nález způsobilým exekučním titulem bez zřetele k tomu, že povinný v rozhodčím řízení neexistenci rozhodčí smlouvy nenamítl.

Z odůvodnění:

Podmínkou toho, aby majetkový spor mezi účastníky byl vyňat z pravomoci soudů a mohl být rozhodnut v rozhodčím řízení, je existence rozhodčí smlouvy (§ 2 zákona č. 216/1994 Sb.). Není-li tu rozhodčí smlouva, není rozhodce oprávněn o majetkovém sporu rozhodnout (srov. též usnesení Nejvyššího soudu z 22. 9. 2005, sp. zn. 20 Cdo 168/2005). Okolnost, že povinný byl v rozhodčím řízení pasivní, nezúčastnil se jednání, neexistenci rozhodčí smlouvy nenamítl, a rozhodčí nález mu byl doručen, na tom nic nemění. V usnesení z 30. 10. 2008, sp. zn. 20 Cdo 2857/2006, Nejvyšší soud zaujal závěr, že ze zákona č. 216/1994 Sb. nelze dovodit, že by pasivita, případně nečinnost žalovaného v rozhodčím řízení měla za následek jeho podrobení se pravomoci rozhodce; takový následek by bylo možno spojovat pouze s chováním žalovaného, jenž by byl aktivní při projednávání sporu, aniž by nejpozději při svém prvním úkonu ve věci samé neexistenci rozhodčí smlouvy namítl (§ 15 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb.). Jiná situace by nastala v případě, že by rozhodčí smlouva uzavřena byla, byť neplatně. V takovém případě by pravomoc rozhodce k vydání rozhodčího nálezu založena byla; obrana žalovaného by spočívala v podání žaloby na zrušení rozhodčího nálezu.

Oprávněný v odvolání (č. I. 33) tvrdil, že domovní řád, obsahující ve svém ustanovení čl. 17 odst. 4 (č. I. 48) rozhodčí doložku podle § 3 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., byl jednak vyvěšen v domě, v němž povinná bydlela, a jednak že jí byl dne 15. 4. 2005 osobně doručen, což povinná měla podle jeho tvrzení potvrdit svým podpisem na faktuře s vyúčtováním ceny dodávky služeb; toto své tvrzení doložil fotokopii faktury obsahující datum, podpis povinné a doložku, že povinná kromě faktury převzala i domovní řád (viz č. I. 35). Povinná ve svém vyjádření k odvolání (č. I. 43 versa) označila tvrzení o převzetí domovního řádu za “vědomě lživé” a doložku “umístěnou dodatečně” a své (proti)tvrzení, že převzala pouze fakturu, doložila fotokopii (č. I. 49) originálu faktury, na niž doložka o převzetí domovního řádu chybí. Odvolací soud se však rozporem mezi oběma listinami (na č. I. 35 a 49) nezabýval.